

Sajnálom, hogy állami törvényeink rendelkezései folytán ma még mindazon jogokat nem nyújthatjuk Főtisztelendőségednek, melyeket úgy is, mint jogokat, úgy is, mint kötelezettségeket egyházi törvényeink püspökünk részére biztosítanak. Zsinati Főtanácsunk választásának eredményét a próbálás végett a legmagasabb helyre, királyunkhoz fel fogjuk terjeszteni s az a próbálás bekövetkezése után foganatosítjuk a püspöki hivatalba az ünnepélyes beiktatását.

Főtisztelendőséged egy nagy elődnek lép a nyomába. E nagy előd, nagy püspökünk kiválóságának, érdemeinek, nagy ágának súlya fog a Főtisztelendőséged vállára nehezenni; fokozza ezt zsinati Főtanácsunk egyhangú megnyilatkozásával kifejezett bizalma és várakozása.

E nehéz megterhelhetőség, elhívásának küszöbén feleslegesnek találom kifejezést adni tevékenységéhez fűzött várakozásainknak; elegendőnek vélem felemlíteni azt, hogy Főtisztelendőségedet itt, Tordán, a lelkiismeret- és vallás-szabadságának klasszikus honában választottuk püspökünké; s azon meggyőződésünknek adni kifejezést, hogy az a kép, amely Torda városában hirdeti az unitarizmus örök dicsőségét, s e képen a mi Dávid Ferencünk kinyújtott karja lesz útmutatója püspöki tevékenységének; mely a testvéri egyenlőségen és testvéri szereteten kívül azt is fogadja, hogy „az unitárius vallás törvényes jogait védem“.

„Dolgozzatok sokat“ ... ez volt nagy elődjének egyházpolitikai végrendelete, és mi e történelmi pillanatban arra kérjük Főtisztelendőségedet, hogy ne csak sokat dolgozzon, de velünk is sokat dolgoztasson, hogy a mai válságos, nehéz időkben is vallásunknak, egyházunknak és intézményeinknek nemcsak létét, de fejlődését is biztosíthassuk; s hogy ezt tehesse, kérem zsinati Főtanácsunk nevében életére az Egy Isten áldását, segedelmét.

Dr. Boros György püspök székfoglaló beszéde.

Méltóságos Főtanács!

Tépelődöm, töprenkedem, mit feleljek az én Uramnak, Istenemnek, aki engemet általatok, drága unitárius testvéreim, erre a szent helyre, a Dávid Ferenc püspöki székébe hívott.

Úgy érzem, mintha lángnyelvek törnének föl e szék négy lábán végig, és ha nem is elégetni, de megtisztítani akarnának emberlényem minden salakjától.

Szükségem van rá, mert gyarlósággal terhelt vagyok, s talán így megtisztulva, lelkem akarattá fog acélosodni és azzá leszek, akire nektek, kik az unitárius egyház jövőjéért dolgoztok, szükségetek van most, midőn „gond s aggodás szívünkben elterjedett“.

Ti hívatok s én itt állok előttetek. És ígérem, hogy valamint eddig, úgy ezután is, az én életem többé nem az enyém, hanem az én égi Atyámé, és a Tied, szent Egyház, kit Isten jókedvében hívott el, miként hajdan egyszülött fiát, hogy megkísértetnél, bántalmaztatnál, ezáltal felavattatnál az örök életre, amely a tiszta lélek élete, s amely tőled el nem vétetik soha, mert megtartásában őseid, a megdicsőült lelkek sokasága mint őrző angyalok serege szolgál neked a szív bátorítására, a hit erősítésére, a reménység táplálására.

Az én Istenem, a ti Istenetek nevében fogok elindulni erről a szent helyről, először is ti hozzátok, kedves hitbeli testvéreim, úgysis, mint gyülekezetek, úgysis mint egyesek.

A béke olajága lesz kezembem és a szeretet illatos virágait hintem a kebletekre, szívetekbe. A ti örömetek az én örömöm, a ti boldogságtok az én boldogságom. Szívem csak szeretetet fog termelni számotokra, s ebből fogjátok megismerni hitemet. Jézus példáját fogom követni. Az egy eltévelyedett után elindulok s ölembe véve, visszaviszem hozzátok megtérésre és megbocsátásra.

Lelkipásztor társaim, ti, akik Isten jóvoltából, kettő hijján, mind tanítványaim voltatok, tietek a mi népünk, s tietek vagyok én, mint felkent szolgatárs. Szeretném jobbkézemet kezetekbe téve az Istenszeretet, az emberbecsülés, a Jézushoz vonzó hűség villanyáramát bocsátani szívetekbe, hogy itt e szent zsinati gyülekezet előtt velem együtt fogadást tegyünk, hogy mi hívek, egyetértők és kitaratók leszünk mind halálig, tudván, hogy ez a hűség áldást, boldogságot, jólétet és megelégedést fog termelni hazánk és annak népei, drága kis királyunk és kormánya részére.

És most, érdemes szent Zsinat: fogadd fiadat bizalommal és jó reménységgel. Szent céljaidat ismerem, törvényeid parancsait szívem húrjai zengésével megnyihíve fogom teljesíteni. Követni fogom a józan mérsékletnek azt a példáját, amelyet elődöm, Ferencz József mutatott.

Titeket, kedves elnöktársaim, arra kériek, ajándékozatok meg

teljes bizalmatokkal, ne sajnáljátok tölem jótanácsaitokat, hogy egyházunk Kormányzó Tanácsa a ráháruló igen súlyos és nehéz föladatakat teljesíthesse egyházunk jó rendje és vallásunk fölvirágoztatása biztosítására.

Isten nevében indulok a szent munkára, melyhez kimerítő tervemet akkor fogom előterjeszteni, midőn megválasztásomra a szankciót a magas Kormányzó Tanácstól megnyervén, a hűségesküt lesz szerencsém letenni.

Imára kulcsolt kézzel rebegek hálát az égi Atyának, a mi egy igaz Istenünknek, és kérem, tegye áldásossá ezt a napot a mi drága unitárius vallásunkra és egyházunkra. Úgy legyen. Ámen...

Zsinati istentisztelet a tordai unitárius templomban.

Imádság.

Mondotta: **Dr. Boros György püspök.**

Isten, ki a hit titkait a nagy lelkekbe lehelted, ki szent vallásunkat kiformáltad, mint egeden a csillagokat, földünkön az élő virágokat és az emberi szíveket, hozzád vágyunk e nagy ünnepi órában, mert óhajtanók megfürösztetni szívünket a te atyai szereteted tiszta vizében.

Hozzád vágyunk, mert szeretnők, ha lelkedből kitölténél a mi lelkünkbe, hogy látván lássuk és értsük meg atyai kívánságodat és kövessük a te szent tetszésedet, mint életünk legfőbb törvényét.

Szeretnők egybe olvasztani lelkünknek minden gondolatát egy néma sóhajba, melyet csak a te atyai lelked hallana és hallván, visszahangoztatná, hogy akik itt, ebben a templomban megjelentek, lennének a szentek egyesületévé.

Szeretnők és óhajtvá várjuk, hogy mi, a te fiaid és leányaid itt, a világtól különválva, szülessünk új életre.

Szeretnők és kérve kérjük, hogy miképpen a fa alvó rügye a napfénytől életre ébred, úgy szülessék újra a mi emberi lényünk és a dermesztően rideg napok helyett, kezdjünk új és előtted kedves életet.

Szeretnők, ha gyarlóságunk vétkei átváltoznának neked tetsző bűnbánattá s így eljuthatnánk a te atyai hajlékod előpitvarába.